

✧ Texty na tento týden – Mk 7; Iz 29:13; Ex 20:12; Mk 8:11–21

✧ Základní verš

„Nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvětit; ale co z člověka vychází, to jej znesvěcuje.“
(Mk 7:15)

Tento týden budeme v Evangeliiu podle Marka studovat 7. kapitulu a první polovinu 8. kapitoly. Na začátku 7. kapitoly Ježíš vyvolává spor svým odmítnutím náboženské tradice. Dělá to však způsobem, který je významný i pro dnešní křesťanský život.

Ježíš pak předkládá rébus, který otevírá dveře pro hluboké pochopení podstaty víry.

Následně odchází do Týru a Sidonu a setkává se se ženou, která jako jediná v evangeliích vyhrála „hádku“ s Ježíšem. Jejich setkání je neobvyklé a v pozadí tohoto příběhu nacházíme několik skrytých poselství. Žena si jich všimla, pochopila je a díky víře, kterou měla, Ježíš vyhověl její prosbě.

Další uzdravení v Mk 7 odhaluje důležitou pravdu, že ať jsou zázraky jakkoli působivé, samotné často nestačí k tomu, aby otevřely srdce lidí pro pravdu. Vždyť jaký smysl měly zázraky pro náboženské vůdce, kteří byli již předem rozhodnutí Ježíše odmítnout?

V 8. kapitole se Ježíš soustředí na význam chleba jako symbolu učení a tradice. Tyto příběhy obsahují velké poučení o smyslu a praxi náboženského života.

✧ Osnova lekce:

Při studiu sedmé a částečně i osmé kapitoly Markova evangelia uvidíme několik příběhů z Ježíšova působení, v nichž se do popředí dostane kontrast mezi upřímnou vírou a tvrdohlavou nevěrou vůči Bohu a Ježíšovu poslání.

- Mk 7:1–13 - Lidské tradice vs. Boží slovo (neděle)
- Mk 7:14–23 - Vnější vs. vnitřní čistota člověka (pondělí)
- Mk 7:24–30 - „Tvrdý přístup“ vs. víra pohanské ženy (úterý)
- Mk 7:31–37 - „Hluchota“ mnohých vs. navrácení sluchu (středa)
- Mk 8:1–21 - „Kvas farizeů“ vs. chléb života (čtvrtek)

NE 4.srpna – LIDSKÉ TRADICE A BOŽÍ PŘÍKAZY

Mk 7:5-9 „⁵Farizeové a zákoníci se ho zeptali: „Proč se tvoji učedníci neřídí podle tradice otců a jedí znesvěčujícíma rukama?“⁶ Rekl jim: „Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je psáno: „Tento lid ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne; ⁷marná je zbožnost, kterou mne ctí, učíte naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.“⁸ Opustili jste přikázání Boží a držíte se lidské tradice.“⁹ A ještě řekl: „Jak dovedně rušíte Boží přikázání, abyste zachovali svou tradici!““

Mk 7:1-4.10-13 „¹Shromáždili se k němu farizeové a někteří ze zákoníků, kteří přišli z Jeruzaléma. ²Uviděli některé z jeho učedníků, jak jedí znesvěčujícíma, to jest neomytýma rukama. (³Farizeové totiž a všichni židé se drží tradice otců a nejedí, dokud si k zápěstí neomyjí ruce. ⁴A po návratu z trhu nejedí, dokud se neocistí. A je ještě mnoho jiných tradic, kterých se drží: ponořování pohárů, džbánů a měděných mís.)

¹⁰Vždyť Mojžíš řekl: „Cti svého otce i svou matku“ a „kdo zlořečí otci nebo matce, ať je potrestán smrtí.“¹¹Vy však učíte: Řekne-li někdo otci nebo matce: „To, čím jsem ti zavázán pomoci, je korbán (to jest dar Bohu),“¹² již podle vás nemusí pro otce nebo matku nic udělat; ¹³tak rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou pěstujete. A takových podobných věcí činíte mnoho.““

Ex 30:17-21 „¹⁷Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: ¹⁸„Zhotovíš také bronzovou nádrž k omývání s bronzovým podstavcem a umístíš ji mezi stanem setkávání a oltářem a naleješ tam vodu.“¹⁹Áron a jeho synové si jí budou omývat ruce a nohy. ²⁰Když budou přicházet ke stanu setkávání nebo když budou přistupovat k oltáři, aby konali službu a obraceli ohnivou obětí Hospodinu v obětní dým, budou se omývat vodou, aby nezemřeli. ²¹Budou si omývat ruce i nohy, aby nezemřeli. To je provždy platné nařízení pro něho i pro jeho potomstvo po všechna jejich pokolení.““

Iz 29:13 „Panovník praví: „Protože se tento lid přibližuje ke mně ústy a ctí mě svými rty, ale svým srdcem se ode mne vzdaluje a jejich bázeň přede mnou se stala jen naučeným lidským příkazem.“

Ex 20:12 „Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.“

Mk 1:43-44 „⁴³Ježíš mu pohrozil, poslal jej ihned pryč ⁴⁴a nařídil mu: „Ne abys někomu něco říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj za své očistění, co Mojžíš přikázal – jim na svědectví.““

Mk 10:3-8 „³Odpověděl jim: „Co vám ustanovil Mojžíš?“ ⁴Řekli: „Mojžíš dovolil napsat rozlukový lístek a propustit.“ ⁵Ježíš jim řekl: „Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal toto ustanovení. ⁶Od počátku stvoření Bůh učinil člověka jako muže a ženu; ⁷proto opustí muž svého otce i matku a připojí se k své manželce, ⁸a budou ti dva jedno tělo; takže již nejsou dva, ale jeden.“

Mk 12:26.29-31 „²⁶A pokud jde o mrtvé, že vstanou, nečtli jste v knize Mojžíšově, ve vyprávění o hořícím keři, jak Bůh Mojžíšovi řekl: „Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův“?

²⁹Ježíš odpověděl: „První je toto: „Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán; ³⁰miluj Hospodina, Boha svého, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly!“ ³¹Druhý je toto: „Miluj svého bližního jako sám sebe!“ Většího přikázání nad tato dvě není.““

PO 5.srpna – ČISTÉ RUCI, NEBO ČISTÉ SRDCE?

Mk 7:14-19 „¹⁴Když znovu svolal zástup, řekl jim: „Slyšte mě všichni a rozumějte: ¹⁵Nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvětit; ale co z člověka vychází, to jej znesvěcuje.“ ¹⁶Kdo má uši k slyšení, slyš! ¹⁷Když opustil zástup a vešel do domu, ptali se ho jeho učedníci na to podobenství. ¹⁸Řekl jim: „Tak i vy jste nechápaví? Nerozumíte, že nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvětit, ¹⁹poněvadž mu nevchází do srdce, ale do břicha a jde do hnoje?“ Tak prohlásil všechny pokrmy za čisté.“

Mk 7:6-13 „⁶Řekl jim: „Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je psáno: „Tento lid ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne; ⁷marná je zbožnost, kterou mne ctí, učíce naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.“ ⁸Opustili jste přikázání Boží a držíte se lidské tradice.“ ⁹A ještě řekl: „Jak dovedně rušíte Boží přikázání, abyste zachovali svou tradici! ¹⁰Vždyť Mojžíš řekl: „Cti svého otce i svou matku“ a „kdo zlořečí otcí nebo matce, ať je potrestán smrtí.“ ¹¹Vy však učíte: Řekne-li někdo otcí nebo matce: „To, čím jsem ti zavázán pomoci, je korbán (to jest dar Bohu),“ ¹²již podle vás nemusí pro otce nebo matku nic udělat; ¹³tak rušíte Boží slovo svou tradicí, kterou pěstujete. A takových podobných věcí činíte mnoho.““

Mk 7:20-23 „²⁰A řekl: „Co vychází z člověka, to ho znesvěcuje. ²¹Z nitra totiž, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, ²²cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezuzdnost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovržlivost. ²³Všecko toto zlé vychází z nitra a znesvěcuje člověka.““

Lv 11 „¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi a řekl jim: ²„Mluvte k Izraelcům: Ze všech zvířat na zemi smíte jíst tyto živočichy: ³Všechno, co má rozdělená kopyta tak, že jsou kopyta rozpolcená úplně, přežvýkavce mezi zvířaty, ty smíte jíst. ⁴Ale z přežvýkavců a z těch, kdo mají rozdělená kopyta, nesmíte jíst velblouda, který sice přežvykuje, ale nemá rozdělená kopyta; bude pro vás nečistý; ⁵damana, který také přežvykuje, ale nemá rozdělená kopyta; bude pro vás nečistý; ⁶zajíce, který také přežvykuje, ale nemá rozdělená kopyta; bude pro vás nečistý; ⁷vepře, který sice má rozdělená kopyta tak, že jsou úplně rozpolcená, ale nepřežvykuje; bude pro vás nečistý. ⁸Jejich maso nesmíte jíst, jejich zdechliny se nedotknete; budou pro vás nečistý. ⁹Ze všeho, co je ve vodě, smíte jíst toto: Všechno ve vodách, v mořích a potocích, co má ploutve a šupiny, smíte jíst. ¹⁰Z veškeré vodní havěti v mořích a potocích, ze všech živočichů, kteří jsou ve vodách, bude pro vás hodné opovržení všechno, co nemá ploutve ani šupiny. ¹¹Budou pro vás hodni opovržení. Nesmíte jíst jejich maso a jejich zdechliny budete mít v opovržení. ¹²Všechno ve vodě, co nemá ploutve ani šupiny, budete mít v opovržení. ¹³Z létajících živočichů budete mít v opovržení tyto, nesmějí se jíst, jsou hodni opovržení: orla, orlosupa a mořského orla, ¹⁴luhák a různé druhy jestřábů, ¹⁵všechny druhy havranů, ¹⁶pštrosa, sovu, racka a různé druhy sokolů, ¹⁷kulicha, kormorána a výra, ¹⁸sovu pálenou, pelikána a mrchožrouta, ¹⁹čápa a různé druhy volavek, dudka a netopýra. ²⁰Všechna létající havěť chodící po čtyřech bude pro vás hodna opovržení. ²¹Jen to smíte jíst z veškeré létající havěti chodící po čtyřech, co má skákavé nohy, jimiž skáče po zemi. ²²Smíte z nich jíst tyto: různé druhy kobylek, jako arbe, soleám, chargól a chágáb. ²³Ale ostatní létající čtyřnohá havěť bude pro vás hodna opovržení. ²⁴Tou byste se poskvřnili. Každý, kdo se dotkne jejich zdechliny, bude nečistý až do večera ²⁵a každý, kdo by něco z jejich zdechliny nesl, vypere si šaty a bude nečistý až do večera. ²⁶Každé zvíře, které má rozdělená kopyta, ale ne rozpolcená úplně, a které nepřežvykuje, bude pro vás nečisté. Každý, kdo se ho dotkne, bude nečistý. ²⁷Také všechno ze čtyřnohých živočichů, co chodí po tlapách, bude pro vás nečisté. Každý, kdo se dotkne jejich zdechliny, bude nečistý až do večera. ²⁸Kdo by nesl jejich zdechlinu, vypere si šaty a bude nečistý až do večera. To všechno je pro vás nečisté.“

²⁹Dále pro vás bude nečisté z havěti hemžící se po zemi: krysa, myš, různé druhy ještěrek, ³⁰gekoni, scinkové a chameleon. ³¹Ti jsou pro vás nečistí z veškeré havěti. Každý, kdo se jich dotkne, když pojdou, bude nečistý až do večera. ³²Také všechno, nač padne něco z nich, když pojdou, bude nečisté, ať to je dřevěný předmět nebo oděv, kůže či pytlovina, cokoli, čeho se užívá k práci; bude to vloženo do vody a bude to nečisté až do večera; pak to bude čisté. ³³Když něco z nich spadne do hliněné nádoby, bude nečisté všechno, co je uvnitř, a nádobu rozbijete. ³⁴Každý pokrm určený k jídlu, který přišel do styku s onou vodou, bude nečistý. Těž každý nápoj, který se pije z takové nádoby, bude nečistý. ³⁵Zkrátka všechno, nač padne něco z těch zdechlin, bude nečisté. Pec i krb budou nečisté, musí se zbořit; budou pro vás nečisté. ³⁶Jen vodní pramen a jímka zadržující vodu budou čisté. Cokoli přijde do styku s těmi zdechlinami, bude nečisté. ³⁷Když však něco z těch zdechlin padne na semeno, určené k setí, to zůstane čisté. ³⁸Ale když bude na semeno nalita voda a padne na ně něco z těch zdechlin, bude pro vás nečisté. ³⁹Když pojde některé ze zvířat, která máte dovoleno jíst, ten, kdo se dotkne jeho zdechliny, bude nečistý až do večera. ⁴⁰Kdo z té zdechliny něco sní, vypere si šaty a bude nečistý až do večera. Těž kdo by tu zdechlinu nesl, vypere si šaty a bude nečistý až do večera. ⁴¹Všechna havěť hemžící se po zemi je hodna opovržení, nesmí se jíst. ⁴²Nic z veškeré havěti hemžící se po zemi, nic, co leze po břiše nebo chodí po čtyřech, ani co má více noh, nesmíte jíst, je to hodno opovržení. ⁴³Neuvádějte v opovržení sami sebe pro nějakou havěť hemžící se po zemi; nesmíte se jimi poskrvnit, abyste se jimi neznečistili. ⁴⁴Já jsem Hospodin, váš Bůh. Posvěťte se a buďte svatí, neboť já jsem svatý. Neposkrvníte sami sebe žádnou havěť plazící se po zemi. ⁴⁵Já jsem Hospodin, který jsem vás vyvedl z egyptské země, abych byl vaším Bohem. Proto buďte svatí, neboť já jsem svatý. ⁴⁶To je rád o zvířatech, o ptácích a o všech živých tvorech pohybujících se ve vodách i o všech, kteří se hemží po zemi. ⁴⁷Je nutno rozlišovat mezi nečistým a čistým, mezi živočichy, kteří se smějí jíst, a těmi, kteří se jíst nesmějí.“

ÚT 6.srpna – DROBTY PRO PSY

Mk 7:24-30 „²⁴Vstal a odešel odtud do končin týrských. Vešel do jednoho domu a nechtěl, aby o tom někdo věděl. Nemohlo se to však utajit; ²⁵hned o něm uslyšela jedna žena, jejíž dcerka měla nečistého ducha. Přišla a padla mu k nohám; ²⁶a ta žena byla pohanka, rodem Syrofeničanka. Prosila ho, aby vyhnal zlého ducha z její dcery. ²⁷On jí řekl: „Nech napřed nasytit děti. Neboť se nesluší vzít chléb dětem a hodit jej psům.“ ²⁸Odpověděla mu: „Ovšem, pane, jenže i psi se pod stolem živí z drobtů po dětech.“ ²⁹Pravil jí: „Žes toto řekla, jdi, zlý duch vyšel z tvé dcery.“ ³⁰Když se vrátila domů, nalezla dítě ležící na lůžku a zlý duch byl pryč.“

ST 7.srpna – SVÁZANÝ JAZYK

Mk 7:31-37 „³¹Ježiš se vrátil z území Týru a šel přes Sidón k jezeru Galilejskému územím Dekapole. ³²Tu k němu přivedou člověka hluchého a špatně mluvícího a prosí ho, aby na něj vložil ruku. ³³Vzal ho stranou od zástupu, vložil prsty do jeho uší, dotkl se slinou jeho jazyka, ³⁴vzhlédl k nebi, povzdychl a řekl: „Effatha,“ což znamená „otevři se!“ ³⁵I otevřel se mu sluch, uvolnilo se pouto jeho jazyka a mluvil správně. ³⁶Ježiš jim nařídil, aby to nikomu neříkali. Čím více jim to však nařizoval, tím více to rozhlašovali. ³⁷Nadmíru se divili a říkali: „Dobře všechno učinil. I hluchým dává sluch a němým řeč.““

ČT 8. srpen – POZOR NA ZKAŽENÝ CHLĚB

Mk 8:14-17 „¹⁴Zapomněli si vzít s sebou chleby; na lodi měli jen jeden chléb. ¹⁵Domlouval jim: „Hleďte se varovat kvasu farizeů a kvasu Herodova!“ ¹⁶I začali mezi sebou rozmlouvat, že nemají chleba. ¹⁷Když to Ježiš zpozoroval, řekl jim: „Proč mluvíte o tom, že nemáte chleba? Ještě nerozumíte a nechápete? Je vaše mysl zatvrzelá?““

Mk 8:1-13.18-21 „¹Když s ním v těch dnech opět byl velký zástup a neměli co jíst, zavolal si učedníky a řekl jim: ²„Je mi líto zástupu, neboť již tři dny jsou se mnou a nemají co jíst. ³Když je pošlu domů hladové, zemdlí na cestě; vždyť někteří z nich jsou zdaleka.“ ⁴Jeho učedníci mu odpověděli: „Odkud by kdo mohl tady na poušti vzít chléb, aby všechny nasýtil?“ ⁵Zeptal se jich: „Kolik chlebě máte?“ Řekli: „Sedm.“ ⁶Nařídil tedy zástupu usednout na zem; vzal těch sedm chlebě, vzdal díky, lámal a dával svým učedníkům, aby je předkládali; oni je předložili zástupu. ⁷Měli i několik rybiček; vzdal za ně díky a nařídil, aby je také předkládali. ⁸I jedli, nasýtili se a sebrali zbylých nalámaných chlebě sedm košů. ⁹Těch lidí bylo asi čtyři tisíce. Pak je propustil. ¹⁰Hned nato vstoupil se svými učedníky na loď a připlul do končin dalmanutských. ¹¹Přišli farizeové a začali se s ním přit; žádali na něm znamení z nebe a tak ho pokoušeli.“

¹²V duchu si povzdechl a řekl: „Proč toto pokolení žádá znamení? Amen, pravím vám, tomuhle pokolení nebude dáno žádné znamení.“¹³Odešel od nich, vstoupil opět na loď a odjel na druhý břeh.

¹⁸Oči máte, a nevidíte, a neslyšíte! Nepamatujete se, ¹⁹když jsem lámal těch pět chlebů pěti tisícům, kolik plných košů nalámaných chlebů jste sebrali?“ Řekli mu: „Dvanáct.“²⁰ „A když sedm chlebů čtyřem tisícům, kolik plných košů nalámaných chlebů jste sebrali?“ Odpověděli mu: „Sedm.“²¹ Řekl jim: „Ještě nechápete?““

Mk 3 „Vešel opět do synagogy; a byl tam člověk s odumřelou rukou.² Číhali na něj, uzdraví-li ho v sobotu, aby jej obžalovali.³ On řekl tomu člověku s odumřelou rukou: „Vstaň a pojď doprostřed!“⁴ Pak se jich zeptal: „Je dovoleno v sobotu jednat dobře, či zle, život zachránit, či utratit?“ Ale oni mlčeli.⁵ Tu se po nich rozhlédl s hněvem, zarmoucen tvrdostí jejich srdce, a řekl tomu člověku: „Zvedni ruku!“ Zvedl ji, a jeho ruka byla zase zdravá.⁶ Když farizeové vyšli, hned se proti němu s herodiány umlouvali, že ho zahubí.⁷ Ježíš se svými učedníky se uchýlil k moři. Šlo za ním množství lidí z Galileje; ale i z Judska, Jeruzaléma, Idumeje, ze Zajordánie a z okolí Týru a Sidónu přišlo k němu veliké množství, když slyšeli, co všechno činí.⁹ Požádal učedníky, ať pro něho připraví loď, aby se zástup na něho netlačil.¹⁰ Mnohé totiž uzdravil, proto se ti, kdo trpěli chorobami, tlačili k němu, aby se ho dotkli.¹¹ A nečistí duchové, jakmile ho viděli, padali před ním na zem a křičeli: „Ty jsi Syn Boží!“¹² On však jim přísně nakazoval, aby ho neprozrazovali.¹³ Vystoupil na horu a zavolal k sobě ty, které si vyvolil; i přišli k němu.¹⁴ Ustanovil jich dvanáct, aby byli s ním, aby je posílal kázat¹⁵ a aby měli moc vymítat zlé duchy.¹⁶ Ustanovil těchto dvanáct: Petra – toto jméno dal Šimonovi –¹⁷ Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana, jimž dal jméno Boanerges, což znamená ‚synové hromu‘,¹⁸ Ondřeje, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Tomáše, Jakuba Alfeova, Tadeáše, Šimona Kananejského¹⁹ a Iškariotského Jidáše, který ho pak zradil.²⁰ Vešel do domu a opět se shromáždil zástup, takže nemohli ani chleba pojmít.²¹ Když to uslyšeli jeho příbuzní, přišli, aby se ho zmocnili; říkali totiž, že se pomátl.²² Zákoníci, kteří přišli z Jeruzaléma, říkali: „Je posedlý Belzebulem. Ve jménu knížete démonů vyhánějí demony.“²³ Zavolal je k sobě a mluvil k nim v podobstvích: „Jak může satan vyhánět satana?“²⁴ Je-li království vnitřně rozděleno, nemůže obstát.²⁵ Je-li dům vnitřně rozdělen, nebude moci obstát.²⁶ A povstane-li satan sám proti sobě a je rozdvojen, nemůže obstát, a je s ním konec.²⁷ Nikdo nemůže vejít do domu silného muže a uloupit jeho věci, jestliže toho siláka dřívě nespoutá. Pak teprve vyloupí jeho dům.²⁸ Amen, pravím vám, že všechno bude lidem odpuštěno, hříchy i všechna možná rouhání.²⁹ Kdo by se však rouhal proti Duchu svatému, nemá odpuštění na věky, ale je vinen věčným hříchem.“³⁰ To pravil, protože řekli: „Má nečistého ducha.“³¹ Tu přišla jeho matka a jeho bratři. Stáli venku a vzkázali mu, aby k nim přišel.³² Kolem něho seděl zástup; řekli mu: „Hle, tvoje matka a tvoji bratři jsou venku a hledají tě.“

³³ Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji bratři?“³⁴ Rozhlédl se po těch, kteří seděli v kruhu kolem něho, a řekl: „Hle, moje matka a moji bratři!“³⁵ Kdo činí vůli Boží, to je můj bratr, má sestra i matka.““

Mt 16:12 „Tehdy pochopili, že jim neřekl, aby se měli na pozoru před kvasem, nýbrž před učením farizeů a saduceů.“

Mk 4:10-12 „¹⁰Když byl o samotě, vypytaťvali se ho ti, kdo byli s ním spolu s Dvanácti, co znamenají podobenství.¹¹ Řekl jim: „Vám je dáno znát tajemství Božího království; ale těm, kdo jsou vně, je to všechno hádankou,¹² aby ‚hleděli a hleděli, ale neviděli, poslouchali a nechtápali, aby se snad neobrátili a nebylo jim odpuštěno.‘““

Mk 6:30-44 „³⁰Apoštolové se shromáždili k Ježíšovi a oznámili mu všechno, co činili a učili.³¹ Řekl jim: „Pojďte sami stranou na pusté místo a trochu si odpočíte!“ Stále totiž přicházelo a odcházelo mnoho lidí, a neměli ani čas se najíst.³² Odjeli tedy lodí na pusté místo, aby byli sami.³³ Mnozí spatřili, jak odjíždějí, a poznali je; pěšky se tam ze všech měst sběhli a byli tam před nimi.³⁴ Když Ježíš vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře. I začal je učit mnohým věcem.³⁵ Když už čas pokročil, přistoupili k němu jeho učedníci a řekli: „Toto místo je pusté a je už pozdě.³⁶ Propusť je, ať si jdou do okolních dvorů a vesnic nakoupit něco k jídlu.“³⁷ Odpověděl jim: „Dejte vy jim jíst!“ Řekli mu: „Máme jít nakoupit za dvě stě denárů chleba a dát jim jíst?“³⁸ Zeptal se jich: „Kolik chlebů máte? Jděte se podívat!“ Když to zjistili, řekli: „Pět, a dvě ryby.“³⁹ Přikázal jim, aby všechny rozsadili po skupinách na zelený travník.⁴⁰ Rozložili se tam oddíl za oddílem stokrát po padesáti.⁴¹ Potom vzal Ježíš těch pět chlebů a dvě ryby, vzlédl k nebi, vzdal díky, lámal chleby a dával učedníkům, aby je lidu předkládali. Také ty dvě ryby rozdělil všem.⁴² A jedli všichni a nasýtli se;⁴³ a ještě sebrali dvanáct plných košů nalámaných chlebů i ryb.⁴⁴ Těch, kteří jedli chleby, bylo pět tisíc mužů.“

PÁ 9. srpen – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 42. kapitolu „Ježíš a tradice“ (DA 395–409; TV 250–252), 43. kapitolu „Kananejská žena“ (DA 395–409; TV 253–256) a 44. kapitolu „Pravé znamení“ (DA 395–409; TV 257–261) z knihy Touha věků.

„Tento zákeřný a klamný hřích je rozšířen i mezi dnešními křesťany. Skryté touhy po vlastním vyvýšení, sebeuspokojení a lidském uznání často narušují naši službu Kristu i naše vzájemné vztahy. Sebeláska a přání jít snadnější cestou, než nám Bůh určil, vede k tomu, že lidé nahrazují Boží zásady svými naukami a tradicemi. Kristus varoval učedníky: ‚Mějte se na pozoru před kvasem farizeů‘. (L 12,1)

Kristovo náboženství je ryzí a upřímné. Horlivost pro Boží slávu může v člověku probudit jediné působení Ducha svatého. Jedině Boží moc dokáže překonat sobectví a pokrytectví. Změna v tomto ohledu je známkou jejího působení. Když víra vytlačuje z našeho srdce sobectví a přetvářku a vede nás k tomu, abychom usilovali o Boží slávu, a ne o svoji vlastní, můžeme si být jisti, že je pravá. Hlavní zásadou Kristova života bylo: ‚Otče, oslav své jméno!‘ (J 12,28) Budeme-li jej následovat, stanou se tato slova i naším životním krédem. Vybízí nás, abychom žili ‚tak, jak žil on‘. ‚Podle toho víme, že jsme ho poznali, jestliže zachováme jeho přikázání.‘ (1J 2,6,3)“ (DA 409; TV 261)

Otázky k rozhovoru

1. Co nám může pomoci zachovávat si čisté srdce?
2. Kdo jsou „nečistí“ lidé ve vašem okolí? Co můžete udělat, abyste je přitáhli k evangeliu?
3. Co můžete udělat, abyste nějakým jednoduchým způsobem sdělili evangelium se svými bližními?
4. Přečtěte si text Mk 8,1–10 o nasycení čtyř tisíců. Změní se nějak výklad tohoto příběhu, pokud bychom si uvědomili, že šlo pravděpodobně o pohany? Mělo, nebo nemělo by to ovlivnit naše chápání příběhu? Proč?
5. Jak se můžeme aktivně chránit před povyšováním, které je součástí naší hříšné přirozenosti?

20:32